

PERSOON: Teeme lähemalt tutvust keele ja kirjanduse õpetaja Toivoga LK 6-7

SÜNDMUS: Euroopa Noorte Parlament ehk ENP (EYP) LK 12

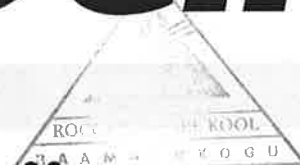
Põhjuse leiab alati!

casus belli

Number 1 (20. detsember 2002)

Rocca al Mare Kooli ajaleht

Hind 5 krooni

Meie kooli uus sõber - Paulo Coelho

PAULO ÕPILASTE EES: Kahel korral meie koolis esinenud lühikest kasvu kirjanikuhärra jutustas meile oma elust ja loomingust ning arutles mitmete põnevate teemade üle

Möödunud nädala esmaspäeval, 9. detsembril, toimus vanema kooliosa kogunemisel kohtumine maailmakuulsa kirjanikuga, meie kooli sõbraga, Paulo Coelhoga. Sama nädala kolmapäeval esines Coelho taas meie koolis, sedapuhku juba laiemale seltskonnale. Meie ajalehe toimetus jälgis kohtumisi tippkirjanikuga ning kirjutas üles mitmeid Coelho jutustusi.

Loe lähemalt LK 3

❑ LÕPUKS OMETI ÕPILASESINDUS LK 4

❑ TNT MAAGIA EHK KUIDAS MA LUULET KUULAMAS KÄISIN LK 8

"SUUR AITÄH TEILE!"

Ehk lugu sellest, miks ja kuidas ajalehe toimetus aula ees maitstvaid hõrgutisi müüs

Ivi Lepland

MAIUSTUSI MÜÜMAS: Laud, mis oli hommikul magusast lookas, osteti tühjaks üle ootuste kiirelt - viimaseid maiasmokki nähti leti ääres kella 11:45 paiku

Möödunud kuu 19. kuupäeval, teisipäeval, oli omapärane koolipäev. Aula uste ees oli üles seatud suur laud, kaetud kõikvõimalike maitstvate hõrgutistega, ning kogu laua ümbruses kõlasid ETV lastelaulud. Igal vahetunnil sagis laua ümber hulk maiasmokki, kõigil mõni maiuspala näpus. "Müük läks meeletult hästi," meenutavad tol päeval ajalehemütse ja põllesid kandnud 6 gümnasistist magusamüüjat praegu, detsembri keskpaigas.

Jana Pöldver (11a), Aili King (11a), Ines Karu (11a), Liis Sildnik (11a), Maarja Männik (11a), Kätrín Roosileht (11b), Helen Randmäe (11a), Marko Samarodni (11a), Marja Poots (11b), Sirli Lend (11b), Doris Treier (11b), Mari Nurklik (11b), Laura Liinat (11b) ja Lemmiki Ehatamm (11a) - kogu kooliajalehe toimetus tänab teid, kes te andsite väga suure panuse koolilehe loomisele, igakülge abi eest Maiasmokkade päeva kordaminekul!

Jätkub LK 2

JUHTKIRI

Me ei ole jõule ära unustanud!

Tuleb tunnistada, et me kõik oleme koolilehest pisut üllatunud. Tagasi vaadates on isegi naljakas mõelda kui mitu korda seda üritati alustada ja kogu selle aja vältel on vaid ühe korra jõutud nii kaugele kui meie praegu. Käesolev ajaleht on esimene. Loodan ja usun, et alates sellest numbrist, mida sa, armas lugeja, käes hoiad, hakkab meie koolis leht regulaarselt ilmuma ning sellega ei teki probleeme. Ilmub korra, ilmub kaks ning juba võib seda nimetada traditsiooniks. Üheks järjekordseks meie noores koolis. Miks selline lehe nimi? Kaalusime mitmeid, aga jäi see. Jäi see, kuna see kõlab hästi. Nime tähendus võib tundida sõjakas (tõlk. lad.k. "sõja põhjus") ja eks me natuke sõjakad olegi! Hästi-hästi vähe! Aga üldsegi mitte sellest ei tahtnud ma teile täna rääkida.

Ühel päeval, mil käesolev koolileht ainult minu arvutiekraanil eksisteeris, ja sealgi vaid osaliselt, kohtasin ma teel koolist koju jõuluvana. Vana sõitis mulle dziibiga vastu ja lehvitas! Sopased tänavad ja trollid-trammid-bussid ning kõik muu, mis meie tänavatel liikleb, vajas unustuste hõlma. Mu mõtted suundusid jõulude peale. Siin kohal ma soovingi lugejatele häid, rahulikke ning meeldivaid jõule ja väga head, unistuste rohket ning tegusat uut aastat!

Martin
päätoimetaja

Toimetused Martin Tajur
Heili Heitur-Dungay
Piia Tommingas
Kreet Saarma
Tuuli Reissaar
Kärr Palts

Küljendus Martin Tajur

Trükk Canoni koopiakeskus

ajaleht@ramkool.edu.ee

"SUUR AITÄH TEILE!"

Ehk lugu sellest, miks ja kuidas ajalehe toimetus aula ees maitsvaid hõrgutisi müüs

MÜÜJAD: Valged ajalehemütsid ja põlled sagisid leti taga terve hommiku

Artikli sissejuhatus esiküljel

Maiasmokkade päev oli esimene samm meie oma kooli ajalehe loomisel. Päeva eesmärgiks oli koguda raha lehe väljaandmiseks. Praegune ajalehe toimetus palus abi mitmetelt klassikaaslastelt, kes oma abistava käega selle päeva õnnestunuks aitasid muuta valmistades müümiseks maitsvaid küpsetisi.

Suupisted, mida tol päeval müüdi, olid küllaltki mitmekesised - alates juustuküpsistest lõpetades pannkookidega. Kõige populaarsemad müügiartiklid olid piparkoogid ning rulli keeratud krõbedad vahvlid vahukoore täidisega. Maiustuste juurde pakuti ka teed.

Kõik hea ja parem müüdi inimestele maha juba enne teise söögivahetunni (11:45) algust. Hommikul kui kõik hõrgutised olid üles seatud, käisid müügiletti uurimas ka kooli puhvetimüüjad ning nägid maiasmokkade väljapanekut kui võimsat konkurenti. "Algul kartsime, et jääme omadega jänni," rääkisid Amica riietes puhvetimüüjad koolipäeva lõppedes, "kuid lõpuks läks kõik siiski hästi." Lisaks neile käisid müüki kaemas ka mitmed teised kooli töötajad. "Lahe! Selliseid asju peaks teinekordki tegema!" arvasid paljud ostjad ja huvilised.

Kokku teeniti müügi pealt 3060 krooni, mis kõik läheb otstarbeliselt ajalehe väljaandmisega seonduvateks kulutusteks. Kooliajaleht hakkab alates 2002. aasta detsembrist ilmuma 1 kord perioodi jooksul ehk 5 korda õppeaastas.

2 x Ivi Lepland

MAIASMOKKADE LEMMIK: Vahvlid
"Krõbe amps" söödi ära kõige kiiremini

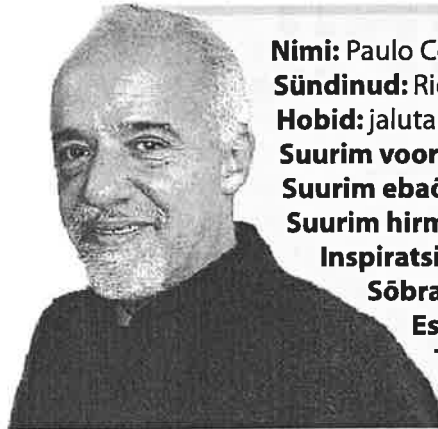
MEIE KOOLI UUS SÕBER - PAULO COELHO

Artikli sissejuhatus esiküljel

"Suur au on Paulo siin vastu võtta," rääkis Hannes rõõmsalt inglise keeles möödunud nädala esmaspäeval kogunemise alguses. Mõne hetke pärast avanes õpilastel võimalus esitada Coelho küsimusi. Küsimustega pommitamisele pani avalöögi Siim Tuisk (12A), kes küsis lihtsa, isegi pisut ehmatava küsimuse - "Are you happy?" Õpilaste seas tekkis kerge hämming, kuid Coelho vastus tõi vaikuse saali. Paulo vastas, et ta ei ole õnnelik. Küll aga oli kunagi olnud ning see pidavat tema meelest igav olema.

Pärast Siimu küsimusele vastamist, rääkis Coelho sellest, kuidas kirjutamine tema elu muudab. Ta lisas, et alati kui ta midagi kirjutab, võitleb ta teatud määral millegi eest. Ja kui millegi eest võideldakse, ei ole läbi kukkumises võimalik mitte kedagi teist peale enda süüdistada. "Seetõttu," lisas ta, "on kirjutamine raske." Järgnesid veel mitmed põnevad küsimused tema kirjanikutöö ning elu kohta. "Õpilased esitasid äärmiselt toredaid ja arukaid küsimusi," kommenteeris hiljem meie kooli SDC õpetaja Meedi Neeme.

Kolmapäeva, 11.detsembri õhtupoolikul toimus meie koolis Coelhoa intervjuu, sedapuhku oli üritus suunatud pisut laiemale seltskonnale. Hubast meeleolu aitasid luua nimekad jazzmuusikud, sealhulgas saksofonist Taffenau. Seltskonnas torkasid silma mitmed tähtsad kultuuri- ja meediategelased. Küünlavalgel võis imetleda puutööõpetaja Mari Viigi loomingut - suurt lauda, millelt külalistele head ja paremat - veini, pähkleid, hapukurke, mandariine jmt - pakuti. Mõni minut pärast kella 19:00 astus aula uksest sisse Paulo. Üritus algas üsna kärmelt, ilma pikema sissejuhatuseta. Alguse tegi Coelho intervjuueerija, ETV peadirektor Ilmar Raag. Coelho rääkis kolmapäeval publikule oma elust, loomingust, igavikulistest asjadest ja paljust muust. Coelho võrdles oma intervjuus inimese saatust rongis sõitmisega. Sõites rongis on võimalus teha teatud asju, nagu näiteks istuda restoranis, minna WC-sse

Nimi: Paulo Coelho

Sündinud: Rio de Janeiro, 1947

Hobid: jalutamine, pinball

Suurim voorus: Julgus, "See, kes julgeb, võidab."

Suurim ebaõnnestumine: Kannatuse katkemine

Suurim hirm: avalikkuse ees esinemine

Inspiratsiooniallikas: Inimesed

Sõbrad: Suurim aare siin ilmas

Esimene teos: "Palverännak: Maagi päevik"

Teoseid kokku: 13 (sh 9 novelli, 3 lühilugu)

Teoseid müüdud: üle 43 miljoni

www.paulocoelho.com

jne, kuid ei ole võimalik tegeleda asjadega, mis on rongist väljaspool. Et nii on siis ka inimesel justkui teatud asjade piires valikuvõimalus.

"Kes on olnud sinu elus suuremiks õpetajaks?" küsiti Coelholt. Ta vastas, et tal on elu jooksul olnud 3 kõige suuremat õpetajat. Järgnevalt jutustas ta rahvale kolm põnevat lugu...

"Ühel õhtul, kui isand oma maja juurde saabus," tegi Paulo esimese looga algust, "avastas ta ehmatuseks, et oli võtmed ära kaotanud." Seejärel pöördunud ta esimese ettejuhtuva inimese poole tänaval ning see inimene oli tema maja ukse silmapilkselt lahti teinud. Tegemist oli murdvargaga. Isand pakkunud vargale süüa, juua ning isegi öömaja. Iga päev, kui isand koju tuli, küsis varas temalt: "Kas said millegi põnevaga hakkama?" "Ei saanud, aga ma usun, et homme läheb paremini" vastas isand alati. "Aga kuidas on lood sinuga? Kas varastasid täna midagi?" oli ta vargalt pärinud. "Ei, mitte midagi, aga eks homme läheb paremini" vastas varas isandale alati. Taoline stsenaarium kordus iga päev, aga mitte kumbki ei saavutanud järgneval päeval edu. Sellest hoolimata kordus täpselt sama stseen ikka ja jälle. Sellest loost mõistis Coelho - ei tasu kunagi alla anda. Küll homme läheb paremini. Teine lugu räägib Paulo koerast. Kord oli ta koos koeraga järve äärde läinud. Kuna oli tuulevaikne, oli koer veepinnal enese peegeldust näinud. Koer hakanud ehmatusest "teise koera" peale haukuma ning urisema. Ka see koer, keda ta veepinnalt nägi, haugatas ja urises

vastu. Paulo koer oli järvest eemale jooksnud. Tagasi tulles hüppas koer aga vette seal kohas, kus ta varem "teist koera" märkas. Koer oli nüüd vees ja "teine koer" oli kadunud. "Äärmiselt õpetlik lugu," lausus Coelho, "sest kui koer hüppas vette, kadus tema hirm." Õpetus selle loo juures oligi lihtne - paljusid asju pole mõtet karta enne, kui neid kogenud oled. Ja hirm millegi ees on sageli valusam, kui see asi ise. Just nagu koeragi puhul.

Ja kolmas lugu - Coelho märkas kord ühte last, kellel oli küünal käes. Teades, kui ohtlik on lastel tulega mängida, sattus Paulo kergelt paanikasse ning ütles lapsele: "Kulla laps, kust see tuli pärit on?" Poiss vaatas Paulole otsa, puhus tule ära ning vastas talle: "Õelge, härra, kuhu see tuli kadus?" Sellest mõistis Paulo, et kõiki asju siin ilmas ei ole võimalik seletada.

Üsna huvitav oli võrrelda kolmapäeval aset leidnud kohtumist esmaspäeval toimunud kogunemisega. Kahtlemata olid meie õpilased esmaspäeval agaramad küsimuste esitajad kui kolmapäevane publik. Ka Coelho, kes kolmapäeval oma intervjuu ajast 20 minutit üle oli astunud, mainis selle lõppedes Hannesele, et on vaimustuses meie koolist ja siinsetest õpilastest. Coelho visiit Eestisse oli korraldatud kirjastuse Philos poolt Tiina Ristimetsa eestvedamisel. Visiit Tallinnasse sisaldas teisipäeval ka Apollo Raamatumaja külastust, kus Coelho huvilistele autogramme jagas. Meedias kajastasid visiiti Postimees, Pealtnägija ning Seitsmesed uudised TV3-s.

MUSKETÄRID RÜNDASID

Martin Tajur

Möödunud kuu keskpaigas, 11. novembril, algas hommikune kogunemine musketäride rünnakuga. Etteaste tegid Indrek Sammul ja Alo Kõrve. Mõlemad tuntud Linnateatri näitlejad. Samal hommikul algasid ka "Musketäride päevad" meie raamatukogus.

Lähemalt uurida ja käega katsuda sai raamatukogus välja pandud rekvisiite ning kostüüme "Kolm musketäri" ja "Musketärid, 20 aastat hiljem" lavastustest. "Idee taolised päevad korraldada tuli meil mõlemil (Jaanus ja Kadri, toim.) korraga," kommenteerisid päevade ideed raamatukoguhoidjad Jaanus ja Kadri. "Linnateatrist saime kostüümid ja Draamateatrist anti rekvisiidid," lisas Kadri.

Kooli seintel rippusid tekstid, kust tollase elu kohta kõikvõimalikku põnevat lugeda sai. Toimus ka temaatiline viktoriin ning noorematele mõeldud musketäride mäng. Viktoriini võitis Siim Tuisk (pildil), musketäride mängu auhinnad, kommikarbid, võitsid Roosi-Triin Vardja ning Grete Karu (mõlemad 2B). Alexandre Dumas "Kolm musketäri" raamatu võitis aga Mats Meimer (3B).

Musketär Jaanus ja tema ohver

LÕPUKS OMETI ÕPILASESINDUS

Kaija Riisma

Kui mitmel korral on olnud kooli peal kuulda, et keegi soovib järjekordselt alustada õpilasesinduse loomist? Tähelepanelikumad vaatlejad on kindlasti märganud, et teise perioodi alguses ilmusid seintele kuulutused, kus oli kirjas, et "kõiki asjast huvitunud inimesi oodatakse kolmapäeval ÕE ruumi." Kohale jäi tulemata küll järjekordne algataja, kuid sellegi poolest tulid kokku mõned aktiivsed inimesed, kes otsustasid sel korral asja käima lükata. Nii ongi viimase viie, kuue nädala jooksul valminud algne põhikiri ja kirjas mõned eesmärgid, mille poole nüüd lootusrikkalt püüeldakse.

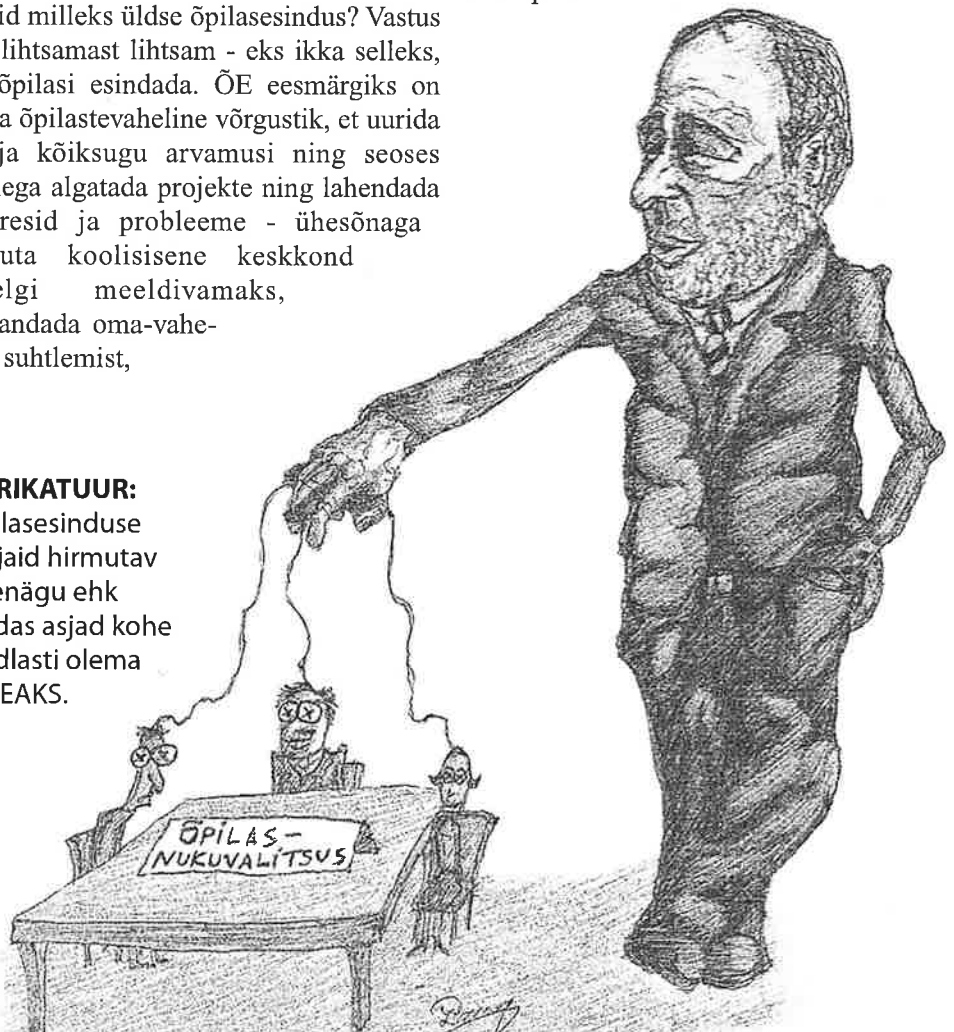
Kuid milleks üldse õpilasesindus? Vastus on lihtsamast lihtsam - eks ikka selleks, et õpilasi esindada. ÕE eesmärgiks on luua õpilastevaheline võrgustik, et uurida välja kõiksugu arvamusi ning seoses sellega algatada projekte ning lahendada muresid ja probleeme - ühesõnaga muuta koolisisene keskkond veelgi meeldivamaks, parandada oma-vahe- list suhtlemist,

korraldada üritusi ning edastada kõiksugu informatsiooni.

Hetkel tegeleb ÕE projekti algatamisega ja kokkukutsumisega vaid initsiatiivgrupp, kuid uue aasta alguses on plaanis korraldada üldkoosolekuid, kuhu on oodatud kõik RaM Kooli õpilased kõikidest vanuseastmetest, kes tunnevad endas kutsumust tegelda just millegi niisugusega nagu seda on ÕE. Neil koosolekutel on plaanis hakata välja töötama kõigile kõige meelepärasemat põhikirja ja alustada eesmärkide elluviimisega. Siit ka üleskutse - selleks, et hakkaks eksisteerima meie omavaheline võrgustik, on vaja, et selleks annaks panuse kõik meie kooliperest!

KARIKATUUR:

Õpilasesinduse loojaid hirmutav unenägu ehk kuidas asjad kohe kindlasti olema EI PEAKS.

Tühi kõht vs haridus?

Heili Heitur-Dungay

Rocca al Mare Kooli õpilasena olen juba harjunud meie söögijärjekorra "korraga". Iga viie minuti tagant asub uus klass kohvikus või sööklas järjekorda, et süüa minna. Nüüdseks olen isegi aksepteerinud seda, et minu klass on viimane, kes koolis süüa saab - meie söögiaeg algab kell 12.15. Aga 14. novembril, ühel teisipäeval päeval, viskas see "kord" lihtsalt üle. Kell 12.15 läksin ilusti järjekorda seisma koos 8 klassiõega Seal seisid juhuslikult minu meelehärmiks ka 9. ja 10. klassi õpilased. Kas nad ei oleks pidanud juba ammu süüa olema? No jah, mis teha.

Siis aga trügisid vahele veel kaks 10. klassi poissi ja muidugi oli korda hoidev õpetaja just otsustanud oma õppetooli minna. Seega need poisid asusid järjekorras rõõmsalt eesoleva klassivenna taha. Sellele tähelepanu osutamisel muutusid nad näost sellisteks meeldivateks tomatipunasteks, kuid sellest hoolimata ignoreerisid nad minu ja mu klassiõdede kommentaare. Kell oli juba 12.21, mil ma jõudsin kandikuteni. Siis tuli üks köögitädidest ja seletas meile, et kohvikus ei ole enam toitu. Ta palus meil minna söökla järjekorda. Ta oli aga unustanud mainida, et söökla järjekorras oli veel vähemalt 20 inimest ootamas. Kell oli juba 12.23 ja avastasin, et järjekorras

seismiseks, toidu serveerimiseks, söömiseks, nõude ära viimiseks ja tundi jõudmiseks oli mul 7 minutit. Palun selgitage mulle, kuidas kõike seda ilma turbo reaktiivmürsuta õigeks ajaks oleks olnud võimalik ära teha! Seetõttu leppisin olukorraga, et jään tundi hiljaks. Ma ei suuda ega taha olla söömata kaheksast hommikul neljani päeval. Kell oli 12.24. Tervelt üks minut olin ma järjekorras seisnud, olin kandikut võtmas ja avastasin, et 2 klassiõde, kes olid kuhugi ära kadunud, tulid nüüd tagasi järjekorda. Neil olid kaasas taldrikud, mille peal asetses tükk paneeritud sealiha. Nad ütlesid, et need olid viimased tükid - need, kes veel järjekorras seisavad, saavad olude sunnil pihvid.

Hingasin sügavalt sisse, rahunesin, sain toidu kätte ning asusin süüa. Samas panin ma tähele et ma ei olnud sööklas ainuke. Tervelt 17 õpilast minu 28st inimesest koosnevast klassist olid samuti sööklas.

Lõppkokkuvõttes hilinesin tundi 13 minutit. Toit istus kõhus nagu kivi ja ma olin pahane. Muidugi ma kiidan meie usinaid õpetajaid, kes kontrollivad, et keegi süüa ei saaks enne nende aega, aga miks ei kontrollita, et keegi pärast oma söögiaega järjekorda ei läheks? Pärast on ju meie kord - meie ei tohi nende ajal süüa, miks mitte ka vastupidi?

Kui senine söökla kord püsima jätta, tuleks väike reegel kasutusele võtta: Pärast seda viite minutit, mis igale klassile on antud toidu võtmiseks, visatakse eelneva klassi õpilased järjekorrast välja, et järgmine klass õigel ajal süüa saaks. Kui klass õigel ajal süüa ei saa või ei lähe, siis süüa ei saagi. Punkt.

Aga õpilasena see mulle ei istu. See pole aus, et süüa ei saa tundi hilinemata või paneeritud sealiha saamata. Me ju maksame kõik sama palju raha koolitoidu eest, miks see süsteem ei garanteeri, et me siis kõik võrdselt süüa saame? See ei ole harukodrne juhus, mis mul sel teisipäeval juhtus - see juhtub peaaegu iga päev ja kõige hullem on see, et meie õpetajad ja klassijuhatajad on probleemist teadlikud. Õpetajad aksepteerivad hilinemise vabandust "Ma olin süümas." Väga hea, et hilinejateks ei panda, aga me kõik ju ikka kaotame. Näiteks juhul, kui hilinemise nädalas 3 korda ja nii 7 nädalat, kaotame tundide ajast 315 minutit ehk tervelt seitse 45-minutilist koolitundi. Vastus küsimusele, kas sedasi tohib jätkata? Ma arvan, et ei.

Siinkohal peaks tulema geniaalne idee, kuidas asjaolusid parandada. Mul seda ei ole. See on pigem väljakutse kõigile Teile: Kuidas süsteemi paremaks muuta?

EKSPERIMENT

Käesoleva nädala esmaspäeval, 16. detsembril, proovis ajalehe toimetuse ühte tavalisse WC-sse toppida maksimaalselt palju õpilasi.

Kokkuvõttes mahtus ühte WC-sse ei vähem ega rohkem kui 29 meie kooli gümnasisti. Taoline eksperiment on läbi viidud juba varemgi - möödunud aastal lõpetanud 12. klassi poolt ning tänavuse 11B poolt. 12. klassil õnnestus WC-sse suruda 27 inimest ja 2 õpetajat ;-)

Kiire arvutus näitab, et kui võtta kasutusele kõik meie kooli WC-d (mida on rohkem 50), siis mahub nendesse ära kogu meie kooli pere!

TOIVO SAI ESIMESE EL

Kärri Palts

Ühel heal päeval esitasin Toivole mõned küsimused. Siin on vastused, mis tagasi sain:

Miks tulite RaM kooli, miks jäite ja kas olete rahul?

Kärri küsib, Toivo püüab vastata!

Ilmselt on see elus juba nii seatud, et kui miskit uut ja toredat teoksil, viib saatus ka mind nendele radadele, olgu see siis RaM, Riigikaitse Akadeemia või TÜ Õigusinstituut.

Peab olema usk ettevõtmise õigusesse ja õilsusesse. Ning see usk pole mind jätnud: ma armastan oma tööd ja inimesi selles.

Mis aga puutub rahulolusse, siis mõelgem, mida peab inimene siin elus korda saatma, et Fausti kombel ohata: "Oo kaunis hetk, veel viibi sa!" Aga kuradile on kolm tilka verd antud (mis see õpetajaks olemine muud ongi), ehk tuleb õndsakssaamine ka. Lootma ju peab. On ju Toivo (tõiv) läänemere-soomlaste üks viiest kõige vanemast nimest ja tähendab see õigupoolest lootust.

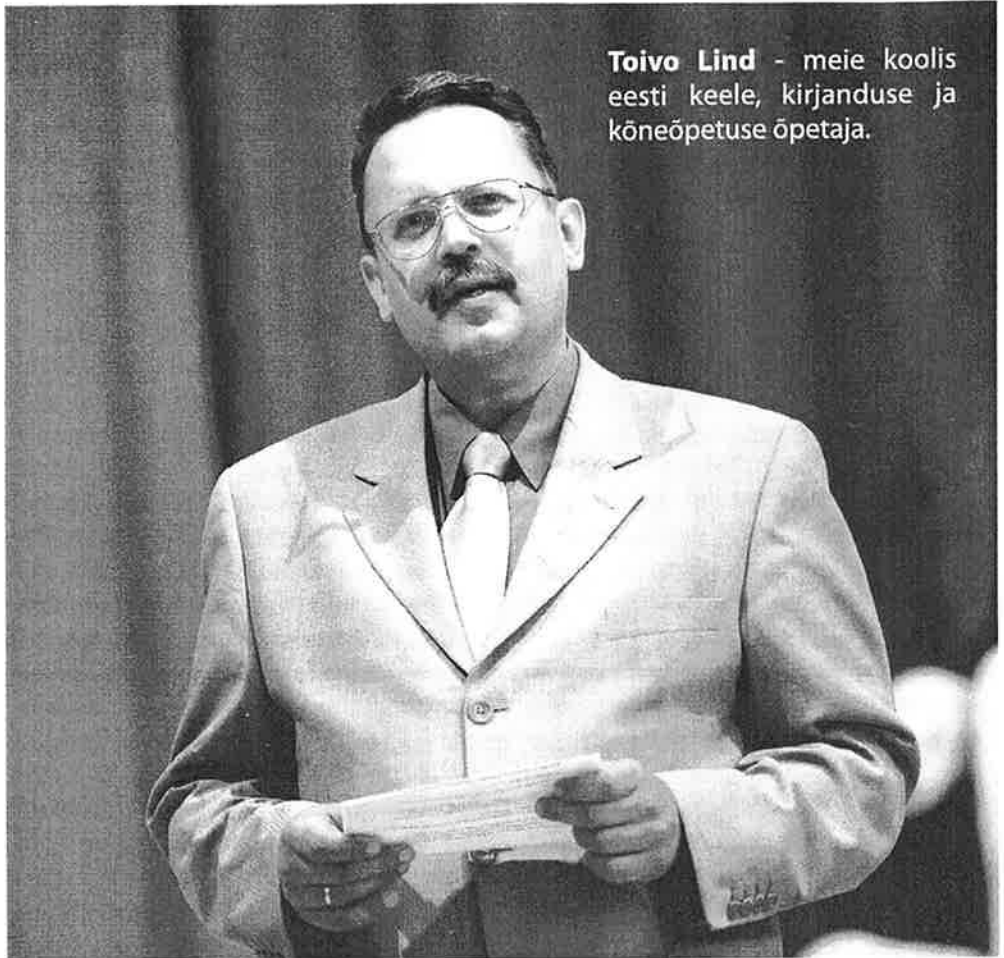
Huvitav küll, miks meil lootus on meessoost, venelastel aga (Nadezda) naissoost!?

Kas eelistaksite Eestile Saksamaad?

Minule on need ühe asja kaks poolt, mees ja naine, isa ja ema poolne maailm. Kas neid saabki lahutada. Maiselt jään küll Eestisse, vaimus rändan aga tihedamini esivanemate kantsil Rheini jõe ürgoru kallastel. Üht armastan, teist jumaldan. Ja üks inimene rända veel oma esivanemais ja järglasteski, seega...mine tea!

Kas olete väljaspool kooli mingil viisil teistsugune? Kannate ehk nahka ja kimate Harley sadulas? Millega te siis tegelete?

Olen oma nooruse sedavõrd põnevalt mööda saatnud (nii ratta kui ka tsikli sadulas), et võin olla õpetajana mina ise ja ise endaga olles kasvõi õpetaja. See on nagu härrasmeheks olemisega - sa kas oled seda kogu aeg või pole seda

Toivo Lind - meie koolis eesti keele, kirjanduse ja kõneõpetuse õpetaja.

üldse! Hingeelult võin end vast epikuurlaseks pidada (selle sõna õiges tähenduses): üle kõige väärtustan oma lähedasi ja sõpru, arukat vestlust ning mõnusat piibutubakat selle juurde - ühesõnaga, häirimatust.

Legend teie geniaalsetest poegadest?

Kuulub mütoloogia valdkonda. Nagu Kalevipoeg - kui siil on reaalsus, miks ei võiks lauakoormaga Kalevipoeg selleks olla! Ja inimesed teevad väikesed asjad suureks, siis muutuvad need paremini nähtavaks. Naljakas, aga olen mõnda lugu neist isegi kuulnud, kui jutustaja pole osanud mind ja poisse kokku viia. Toon ühe mõne aasta taguse näite: vanem poiss oli siis veel juuratudeng ning üliõpilaste vestlusringis läks jutt nn *wunderkindidele*. Kõige tipuks pidanuks Sten tollest noorukist olema juba varem üht-teist kuulnud, sidus neid ju sama kool Täis pahameelt, et noorem veli polnud talle taolisest koolivennast kõssanudki, asus ta koduteele, mõte rahutult peas pinisemas. Ent uksest sisse

astunud, puhkes ta kergendatult naerma - alles nüüd jõudis mehepojani arusaam, et jutt oli ju tema oma vennast. Niipalju siis nende lugude tõepärasusest.

Kus olete õppinud ja mida?

Kergem oleks vastata, kui nimetaks vaid koolid ning eriala(d). Aga ütleksin nii: elu on ses osas tõesti armuline olnud ja viinud mind kokku suurepärase inimestega. Pean oma esimeseks õpetajaks vanaisa - tema andis mulle kätte niidi tõe ja elu tunnetamiseks. Austan mitmeid oma õpetajaid Kadrioru Saksa Gümnaasiumist (tollal küll 42. Kk), kes õpetasid meid olema eestlased ja eurooplased ühtaegu - ja seda vene ajale vaatamata. Mäletan heldimusega papa-Raielo'd, kelle hingestatud jutt eesti mehe meelest pani mind loobuma saksa keele stuudiumist ja andma dokumendid hoopistükis eesti keele erialale. Ja jälle mul vedas - Mart Mäger, Mati Hint, Endel Nirk on eredad nimed eesti kultuuriloos. Täiendõpe Göttingeni ülikoolis viis mind kokku suurnimedega

UTARKUSE VAN AISALT

juba maailma mastaabis: professorid Löncker, Pawlovski, Hellmann jt, kui veel lisada unustamatud vestlused vene akadeemik Piskunoviga. Olen õnneseen!

Milline oli teie eesti keele ja kirjanduse õpetaja?

Õnneks oli mul neid kaks: üks õpetas mind kirjutama ja looma (lugesin juba viiendas klassis aktustel omi luuletusi), teine lugema. Ise pean end pigem nende antipoodiks - mõistmine ja tunnetus olgu ülemuslik.

Kas olete enda meelest hea õpetaja?

Petri-printsip ütleb, et inimene peadib oma pädematuses ja et mitte oma ebakompetentsust valuliselt tunnetada, olen ikka ja jälle pöördunud õpetamise juurde tagasi - inimesed saavad asjad selgeks vaid teisi õpetades, kui saavad! Aga oma õpetajatöös mäletan kaht vapustavat tagasisidet: esimesel korral, kui lõpetas lend, keda olin keskkooli ajal kirjanduslikult ergastanud. Nad ootasid mind koos oma vanemate ja sõprade ning sugulastega tubli tüki aega (ma ei saanud tööülesannete tõttu lõpupildistamise minna), siis otsisid nad mu üles, ...ja kui ma saali astusin, algas selline aplaus ja kisa, mida pole "Kalevi" halliski kogetud. Ent too oli lugu ajast, mil muru nähti veel hulga rohelisemana...

Teine juhtum oli kevadel. Olin Rocca al Mare kaubanduskeskuses sisseoste tegemas, kui kassasabas seistes kuulsin: "Olete see teie, härra Lind?"

Ütlesin vist isegi veidi tõrksalt "ja".

"Õpetaja, Teie olite ainus, kes minus annet nägi ja minusse uskus. Teie sõnad on saanud tõeks."

Hea õpetaja on nagu aednik, kelle istutatud puud võrsuvad kauniks alles aastate pärast. Kaksikümmend aastat oli möödunud ...enne kui end tõelise aednikuna tunda sain! Aga enda kohta saan vastata vaid imperfektis.

Kas õpilasi on võimalik eelistada?

On, aga ei tohi. Kas te oma lapsi üksteisele vastandaksite, ühtesid eelistades, teisi mitte? Pean seda andeks töötada koolis *sine ira et studio*.

Teil on maailmas oma lemmikkoht? Meeldejäävaim paik?

Nii nagu Maa on pöörlemas, kulgeb ka inimene. Seega paiku, mida armastada, on mitmeid. On koht, kus ma kallistan oma suurt tamme, kus talvel panen õuenugas käharale lumme peitunud kuusele küünlaid peale, kus igal suvelõpul tuleb kotkapere mu peakohale kassitaoliselt huikama ja uut, noort meredeseilajat näitama - see on Varbla. Aga on ka teine telg, justnimelt nagu Linnuteelgi. See on Käsmu - Kotka - Palmse: esimese juurde leidsin ma tee seitsmesena, teise juurde teismelisena, kolmandat asusin korrastama tudengina, aga selgus, et viimasega seob mind ajatus. Pikk jutt, jääb teiseks korra. Meeldivaim elamus on olnud aga Keinastu laiul jaanikuu ööl, kus, uskuge või mitte, tuli merest kaks piltilusat näkki, kes tahtsid mind lõkke äärest vetevoogudesse viia. Tookord puiklesin vastu, aga magus valu närib mu sees ikka, kui saagapunane ehaviir mind mere ääres kohtab. IGATSUS!

Kas oleks ebanormaalne võtta kaks aastat vaid iseendale elamiseks?

Kui arvestada, et sõna "kool" tuleb antiikajast ja väljendas esmalt puhkust, siis küll. Isegi puhata tuleb mõtestatult. See on laadimise aeg. Tooksin võrdluse õhupalliga - ilus on see vaid siis, kui õhust rõõmsasti pungil püsib, närbist ja kortsus õhupallist tahaks pigem loobuda. Seepärast ongi kõrgkoolis iga viie aasta tagant võimalik "aeg maha võtta ja end ideedest pungile laadida". Ja üks aasta võõrsil teeks ka gümnasisti traksimaks.

Millal peaks õpilane tegema otsuse oma tuleviku suhtes?

Eks iga inimene peab kuulama oma südame häält, mõnikord on meil küll nii kiire, et seda kuidagi ei kuule. Ja eks valiku tegemine ole vägagi individuaalne - mõni küpseb lihtsalt kiiremini, teisele jääb lapsemeelsus kogu eluks. Pealegi laseb uus, 3+2 ülikoolikorraldus teha valikutesse hilisemaid korrekture. Mina valmistusin kogu keskkooli vältel arstiks saama, pinginaaber nägi end vaid humanitaarias teostamas - nüüd on tema kirurg ja TÜ õppejõud, mina aga humanitaarik!

Mis tunne on palju teada? Isegi, kui te väidate, et te palju ei tea.

Eks vanarahvas ole juba minu eest vastanud elik õndsad on vaid ullikesed. Iga teadmine tähendab ühtaegu ka kohustust: *scire tuum nihil est, nisi te scire hoc sciat alter* ehk mis kasu on su teadmistest, kui sa neid kellegagi ei jaga! Ja kui inimene neid ei jaga, siis muutub ta üleolevaks, üksiklaseks Stepihundiks. Paljud targad inimesed soovivad pigem unustamist kui mäletamist. Ometi arvan ma, et teadmine on etem kui teadmatust ja vaid "ettevalmistatud" vaim võib kogeda *katarsist*.

Mis teid häirib?

Häirib teatav korrastamatus inimeste mõtetes ja tegudes. Rohkem kultuuri ja vastutust! Kõiges!!!

Mis on kõige-kõige siin maa-ilmas?

Jänklikult võiks öelda: "Annaks Jumal mulle tervist, kõik muu suudan ma ise

osta!" Poleks ju väga vale, aga ilmselt on seda maapealset kannatust vaja kirkastumiseks. Arvan, et sellele küsimusele universaalset vastust pole. Ja eks meis ole ju mitu "mina", väiksele lapsele on tähtsaim tema ema (isa), suuremale sõbrad jne - aga kõiki neid seob üks - üldinimlik armastus.

Millest unistate?

Kaunist...

TNT MAAGIA EHK KUIDAS MA LUULET KUULAMAS KÄISIN

Piia Tommingas

Sündinud on uus põlvkond Tallinna Noori Tegijaid! Vahelduvas koosseisus esinetakse oma vaimusünnitustega kõikjal üle Eesti, õpitakse esinemisosavust ja nauditakse elu. Mitmekesi koos on lihtsam oma loominut rahvani tuua ja üritusi korraldada. Järgnevalt minu nägemus noortest tegijatest 3. detsembril Kloostri aidas esinemist jälgides.

Teisipäevaõhtune Tallinn on sombune ja vanalinna munakivisillutist katab paks lõga. On külm ning jõulutunne näib samuti kuhugi plehku pistnud olevat. Astun, pea õlgade vahele tõmmatud, Kloostri aida poole Vene tänaval. Kõik lauad on hõivatud. Minu üllatuseks ei istugi konservatiivsed eestlased argipäeva õhtul kodus ega vahi telekat. Enesetunne paraneb märgatavalt. Ruumi tagaosas näen kobaras koos seltskonda, kelle pärast ma ju olingi kohale tulnud ja kes ei näe sugugi välja nagu seisaks neil õige pea ees esinemine - **Tallinna Noorte Tegijate** (TNT) kirjandusõhtu. Laua juurde astudes arutavad noored luuleässad tähtsaid maailmaasju. Ühel hetkel otsustab Prantsuse Lütseumi abiturient **Tarvo**, et tema "ei viitsi täna midagi lugeda." Siis avastatakse, et Kaarel on puudu. "Meil pole aimugi, kus ta olla võiks," ütleb **Johanna** (Tallinna Inglise Kolledzh) ning ei ole sellise olukorra üle sugugi üllatunud. Lõpuks otsustab **Maria** (Rocca al Mare Kool), et igaks juhuks oleks kõigile mugavam, kui esinemisjärjekord oleks teada. Kiiresti otsustatakse kes mida, kunas ja mille saatel loeb või laulab. "Ma tahan trumme ja akustilist!" "Kas klaver ja trummid sobivad kokku?" "Kas keegi üldse oskab trumme mängida?!?" Kõik asjaosalised kinnitavad üksmeelselt, et just ettevalmistamata esinemised kukuvad kõige paremini välja. Mida vahetum ja loomulikum, seda parem. Mõni minut enne ametlikku ürituse algust jõuab kohale ka kadunud **Kaarel**, kes sujuvalt esinemisnimekirja sokutatakse.

Organiseerimata organisatsioon TNT kindla liidri puudumise üle ei murets. "Me oleme siin kõik võrdsed," vastab minu küsimusele caliselt vanim noor tegija **Vibu**. "See ei ole Jürgen Rooste fannclub", väidab **Birgit** (Rocca al Mare Kool), kuid lisab, et suuresti just tänu Roostele need teise põlvkonna TNT-lased siiski koos käivad.

Kloostri aida omanik Jaak Johanson annab viimask märku, et aeg on pihta hakata. **Rolf** mängib rahva tähelepanu võitmiseks nurgas seisval valgel klaveril loo Pühast Ööst. Ootamatult ilmunud trummipoisid seavad ennast lava äärele istuma, Birgit seab krabiseva mikrofoni paika ning alustab. Tema jutt on pisikesest õunapunnist, mis lumme kukkus ja mida enne jõule ära süüa ei tohi. Järgmisena astub ette **Vibu**, kes üritab ümber lükata levinud ideed, mille järgi noored luuletajad on alati vihased. Lava kõrval süüdatakse lõkketuli ja suurest keskaegsest kaminasuust kumab soojust ja valgust. Jõulutunne hakkab vaikselt tagasi roomama. Ka järgmine luuletus on jõuluteemaline - see räägib ühest purjus päkapikust ning seda luuletust esitab Rolf. Maria lugu poisi ja tüdruku armastusest, sõprusest ja AIDS-ist üritab jõulutunnet küll jälle eemale

peletada, aga õnneks tuleb ta üsna pea tagasi. Johanna loeb ette oma luuletuse, mis paneb kõiki kuulama ja kaminat silmitsedes kipub enamus kuulajaskonnast kusagile omadesse mälestustesse rändama. Johanna teise ettekande rütmikas esitus kisub rahva samuti kaasa, kuid hoopis teisel viisil. "White Chick Rap," kommenteerib naerdes **Tarvo**. Esinemise lõpetab Kaarel, keda tema enese sõnul "parimad sõbrad kutsuvad MJ'ks".

Küsimuse peale, kust tuleb inspiratsioon, vastab Kaarel: "Ütleks LITS (Lost In The Supermarket - toim.), aga ei ütle. Tegelikult ütleks, et ümbrusest, aga see oleks vale. Tegelikult pole inspiratsiooni olemas! Kui tuleb, siis kirjutan, kui ei tule, siis ei kirjuta! Kui alustan, siis ei tea, kas lõpetan." **Vibu** ütleb, et uus põlvkond annab vanade mõõdu välja küll ja "vaimne laks" on kindlustatud. Nõustudes jätan noorte tegijatega hüvasti ja luban endale kindlasti jälle nende loomingu kuulama tulla.

Tagasi kodu poole jalutades ei tundu sopased tänavad enam nii vastikud ja märkan hoopis liuglevat lumehelvest, mis tänaval kõndiva asotsiaali õlale maandub. Maagia... Märgakem asju nende kõikides värvides.

Osa meie kooli TNT-lasi:
Monica, Birgit ja Maria

Kohustusliku koolivormi õudusunenäod

Birgit Jaanus

Kuldsete heina- ja põllumaade vahel lookles kitsas jalgrada. Kõmpisin mööda seda üht jalga ikka teise ette tõstes. Parem teeserv oli ääristatud elektrikarjusega, aga see ei mänginud sel hetkel üldse mingit rolli.

Astusin ilusat ilma ja maalõhna nautides. Ümberringi oli kodune päikesesära ja võrratu soojus, mis mõnusalt kogu keha paitas... kui järsku märkasin eemal lehma, kes kummalisel kombel ümber oma joogivanni tuigerdas. Mina aga tatsasin aina edasi. Talle lähenemine muutis olukorda ainult ärevamaks - ta togis ninaga vanni kõrval pikali olevat ämbrit ise suuri silmi tehes ning alahuult venitades. Puudus vaid, et ta öelnuks: "Palun juua!" Ma pole ju paha inimene, aga ikkagi võõras vissi, et nüüd tema pärast kuskilt vett paluma minna. Ja neid võõraste kohta käivaid ütlusi on hirmus palju: ära räägi võõrastega, ära võta võõrastelt kommi ja veel hullem, ära tee võõrale ust lahti!!! Miks mitte siis, et ära jooda

Järgmisel hetkel, ma ei mäleta, kas välku löi, kuid päike kadus küll pilve taha. Piilusin üle õla ja seal samas vanni juures seisin too lehm kahel jalal, vasak käsi... või oleks õigem öelda jalg pea kohal kaardus, parem saslõkivardaga ette välja sirutatud... Peast käis kärmelt läbi mõte, et imelik, kuidas multikates kassid kõnnivad kahel jalal, koerad neljal. Kas näiteks lehmade ja hobustega on sama moodi? Mõttest toibununa taipasin taas kord tekkinud situatsiooni... ta kutsus mind duellile... vot nüüd tuli alles mängu see elektrikarjus, mida varem mainitud sa- olin kaitstud... ent vaid hetkeni, mil fantaasiat tabas reaalsus, et tegemist oli ikkagi unenäoga... seikluse paha peategelane hakkas tagataskust vardaid võtma ja minu poole loopima. Põiklesin osavalt neist kõrvale ning peale kärmete jalgade ei aidanud mind enam miski. Keerasin selja ette ja hakkasin jooksmas ainult nii jõuab unenägudes edasi. Halb külg selle juures on, et sa näed, mis toimub selja taga- piimanina avas kujuteldava värava ning tormas mind jälitama... noo olgu, olgu, tegelikult ma tean, et lehmad pole mingid piimaninad, kuna nad seda ei joo, aga...

PALJU ÕNNE meie kooli õpetajatest sünnipäevalistele!!

Katrin Õisma (24. detsember)

Krista Orav (25. detsember)

Jaanus Vaiksoo (5. jaanuar)

Tiina Kuuli (9. jaanuar)

Airi Neem (10. jaanuar)

Jaanus Kõuts (20. jaanuar)

Helerin Toome (26. jaanuar)

Tiina Oselin (3. veebruar)

Katrin Laar (5. veebruar)

Egon Leego (5. veebruar)

Mai Sein (7. veebruar)

Kadri Tammiste (11. veebruar)

Galina Kärner (19. veebruar)

Reet Einpalu (21. veebruar)

Ingrid Tuisk (22. veebruar)

Laura

Maalisin pimeduse ja rahu.
Maalisin ühte muusikasse.
Küünlavalgus paistis taamal,
Maalisin varjuda taha.

Üks pärl peegeldus,
Maalisin tasse sära.
Tüdruk hoidis viilut
ja pintsel seiskus.

Maalisin pargipingi
Ja lehekrabina,
väikesed mustad tähed
valgel paberil.

Maalisin paar piiska,
uuesti pimeduse
Ja selle kõik maalisin ma
õhupalli sisse.

1.

Valter Võhma

Kui olin väike, paistis päike,
nüüd olen ma suur ja puhub tuul.
Kui olen vana, vihma sajab.

Nurk

Valter Võhma

Õllepudeli korgil on 21 sisenurka
ruudul kõigest 4.

Kuhu mahuvad ära kõik asjad,
kas pean kolima õllekorki elama,
et saaks asjad korralikult panna ära
Nurka.

Luule Tuus

Hans Tort

Mis ime läbi pean tundma häbi,
kui olen mina ise.
Peatada ei suuda ükski vägi
tuult, mis lendab kaugemale, kui kivivise.
Siin istun ma, püüdes miskit kirjutada,
kuid seda keegi teadma ei pea,
et ridu raske paberile virutada.

Mõte kihutab kaksikümne kilomeetrit
tunnis,
püüda seda on raske
nagu püüaks käte vahel voolida vaske,
finiseerides siiski oleksin ma luule tuus,
kuigi ajukäärus valmib kõigest luuletus
ning öösel piinab unetus.

Olemas ei ole võimatut,
kui hakkama ei saa, tuleb peale nutt.
Võtab asi lihtsalt rohkem aega,
patt on loobuda ja öelda: "Head aega!"
Siis teiste silmis oled saamatu rajakas
ning nad soovivad, et kolm tiiru ümber su
maja,
lendaks kajakas.

Surm ei olegi nii hirmus,
kui aru saad, et su teele
ta vältimatult irdub.
Pole vahet, kas lähed põrgusse või
taevariiki,
enne siiski, triigi püksid viiki,
sest kuhu iganes sa lähed,
kõik sõltub sinust ja sellest, mida usud.

Kui satub su teele tabamatu Kõuelind,
siis piinab ta sind, nagu oleks sul
tagumendis sügavalt haavav pind.
Ta võtab sinu, ta võtab minu
ning selles ongi asja ilu.
Lõpetan nüüd selle luule
ja põrutan oma mõtteis otse kuule.

Mida olen õppinud kolmel esimesel koolikuul?*

Minu arust on koolis kõik head õpetajad et sõpradega peab arvestama. Koolis tuleb õpetajatele tere öelda. Koolis peab kooli reegleid täita. Sõber tuleb kõigile olla. Mu kool on kaks ja pool aastat vana. Tunnis peab vaikselt kuulama mida õpetaja räägib. Sa pead alati kätt tõstma et mitte tundi segada. Vahe tundide aial ei tohi mürada ja joosta ega kõvasti karjuda. Ma soovin kõikidele kooli perele väga toredaid jõulu pühi. Ja palju palju toredaid jõulu kinke. Ja sooje jõule.

Karen, 1B

Olen käinud 1A klassis ja olen saanud tarkaks. Olen püüdnud olen püüdnud olla tubli. Olen õppinud selkeks arvutamise. Olen selkeks saanud ilmeka lugemise. Tavaliselt mulle ei meeldi muusikatund. Minu arust on minu klassi lapsed head. Mulle meeltis väga Palmses. Ma arvan, et ma olen ka etaspiti väga tubli ja hea laps. Ma püüan olla väga tupli.

Liis, 1A

Olen õppinud teisi paremini tund-ma. Olen õppinud kõigi nimesid tundma. Kool tähendab headust ja tarkust. Olen saanud endale häid sõpru. Sain aru et hea sõber on see kes ei reeda. Ma soovin et kõigil läheks hästi! Ma soovin et Liivikal läheks hästi!

Marilyn, 1B

Ma olen käinud juba 3 kuud koolis. Ka olen mõelnud klassile head meelt teha. Just nimelt sellest rõõmu tunda. Ma olen muutunud väga palju targemaks kui enne, ma olen klassiga ja kooliga nüüd palju rohkem harjunud. Ma olen näinud vaeva et mõnede ebaseadlike asjadega harjuda. Koolis olla väga hea, kohe lähen õppima. Koolis käia väga tore, oleks kole kui kooli pole. Häid jõule kõigile. Päka kool direktorile. Ültse siis kui tuju hea, jõuluvana tuleb pea. Ole hea kooli laps!

Ann Leen, 1B

Palju rohkem tarkust. Teiste sõbrate eest hoolitsema, olen õpinud rohkem õppima kui lasteajas. Mulle meeldib koolis käia. Arvan et olen olnud hea õpilane. Need kolm aastat on olnud minu jaoks väga toredat. Kõike rohkem meeldib mulle kl tunt. Mõni kord on rasked ülesanded ka, minu õpetaja on kõike parem. Häid jõule! Ja et jõuluvana toks teile paliukinke ja et te sussi sise ka midaki saaks.

Mark, 1B

Esimeste klasside poisid-tüdrukud kirjutasi kõik väga armsaid jutte oma koolitee algusest, aga kahjuks ei mahu need kõik ilusad siia ära. Loodame, et te ei kurvasta, sest te kõik olite kõige paremad!!!

Mina olen õpinud tähti õpinud numbpeid ja palju muud. Olen käinud Palmses ka. RaM kool on tore. Koolis on mõnus olla sest siin on igavesti tore.

Leena, 1A

Mina olen 1A-s kirja tähti selgeks saanud. Ja ma arvan et ma olen hästi õppinud. Mulle meeldib see et minu isa töötab siin RaM koolis. Ma loodan et minu õpingu raamatusse on hästi kirjutatud. Kõik ütlevad et mul veab siin RaM koolis. Siis ma saan teistele õpetajatele süle joosta. Mulle meeldib meie kooli aednik Andres. Ta teeb seda väga hästi ja ilusti. Mulle meeldib keskuste päev ka.

Aneta, 1A

Olen õppinud teiste nimesid selkumaks. Olen õppinud teisi paremini tundma. Olen õppinud reegleid paremini tundma. Olen õppinud paremini meistertama. Olen õppinud paremini piparkooke küpsetama. Olen õppinud paremini lootust tundma. Olen rohkem sõbru saanud. Kõik on paremat sõbrad. Kool on mule väga tähtis naku mu pere. Mu lemik õpetaja on Liivika. Tirektor on väga hea sütamlik.

Ma soovin et tirektoril oleks mõnusat jõulut. Ma soovin et koolis oleks heat jõulut. Ma soovin kõik oleks heat lapsed.

Oskar, 1B

**Ootame kõiki peresid
RaM Kooli
kontsert-jumalateenistusele**

◆◆◆◆
**laupäeval, 21. detsembril,
algusega 12.00
Kaarli kirikus.**

Järgneva perioodi horoskoop

Lemmiki Ehatamm

Ambur 22. november - 21. detsember

Tundub, et sinul on tulemas üks eriti loominguline periood. Inspiratsiooni sul on ja teised janunevad sinu ideede ning teostuse järele. Hoia silmad lahti, et sul jääks piisavalt aega ka enda jaoks. Samuti kontrolli kõiki kahtlasena näivaid dokumente ja kutseid, sest praegu võib keegi üritada sind ninapidi vedada. Jaanuaris ja veebruaris keskendu sõpradele ning lähedastele inimestele - liiga palju tulenooli ei tasu kellegi suunas pilduda!

Kaljukits 22. detsember - 19. jaanuar

Praegu ei ole sa sellises vormis, et Mount Everesti vallutada, kuid madalamad tipud on sulle avatud. Naudi elu ja inimesi ning muretse hiljem. Koolitööd ära päris nurka virna lao, aga paanitseda pole ka vaja. Jaanuaris lahenda kõik vastuseta probleemid ja kuula rohkem endale kalleid inimesi, sest muidu võib veebruaris raskeks minna. Mida rohkem oma sarvi maha jooksed, seda parem sulle.

Veevalaja 20. jaanuar 20- 18. veebruar

Vaatad maailma läbi roosade klaaside. Kõik on särav ja sa avastad selle keskel uusi ning huvitavaid paiku. Võta nendest paarist kuust nii palju kui võimalik, sest see võib olla sinu järgmise aasta kõige produktiivsem hooaeg. Liiga palju ei tasu mõelda minevikule ja mõõduvatele nähtustele. Veevalajatel tuleks olla ettevaatlik vee valamisega, sest talvel pole just eriti kasulik kuhugi vett valada. See võib tekitada tõsiseid kehavigastusi. Seega hoidke end!

Kalad 19. veebruar - 20. märts

Kalad võivad tunda õhupuudust, kuid sellegi poolest tuleb olla ettevaatlik, et te õnge ei satuks. Sinu keha vajab puhkust, seepärast ei tasu liigset tööd teha ega pidutseda. Jaanuaris võid tunda ülimat väsimust ning tuimolekut, kuid põhjanael ütleb, et kevadel on oodata paremaid aegu. Kui sa ei ole oma armueluga rahul, muuda midagi - sinu meres on neid kalu piisavalt!

Jäär 21. märts - 19. aprill

Kallis Jäärake, usalda oma sisemisi instinkte ja RAHUNE lõpuks maha. Perioodi keskpaik töötab tuua rohkelt flirtimist. Sa oled ikka oma tavalises sõiduvees ehk maa keeli: sa flirdid meeletult, hirmutad vanemaid oma plaanidega kolida Brasiiliasse ja paned kindlasti kõvasti pidu mõtlemata sellele, et varsti on periood läbi. Ahjaa, sul võivad ette tulla nii mõnedki probleemid jäärapäisusega. Eriti ettevaatlik tuleks olla madalate ustega, sest just nendega pörkumisel võibki esile kerkida eriti kahtlane jäärapäisus!

Sõnn 20. aprill - 20. mai

Perioodi algus tuleb segaduste rohke ja see valmistab sulle muret. Sõnnid peaksid eemale hoidma sõnnikust, eriti perioodi keskel, sest neil on kombeks sellistel aegadel karjadeks koguneda ja siis rumalusi teha. Hoia ikka rind kummis ja pea püsti ning ära lase oma pahal tujul teiste naeratusi minema pühkida. Sulle võib-olla meeldib nukralt üksi telekat vaadata, aga teistel inimestel on selline asi nagu ELU! Ülejäänute meelerahuks peaks sinu tuju ja meel perioodi lõpul paranema.

Kaksikud 21. mai - 21. juuni

Sinu jaoks möödub detsember kahtlases uduvines. Su tähelepanu võitmiseks peab aatompomme õhku laskma. Jaanuaris ei tasu liigseid ettevõtmisi alustada, sest need kipuvad pooleli jääma. Üks osa sinu kaksikhingest kisub teistega riidu, seega näita iseendale rusikat ja lahenda ise oma probleemid ära. Veebruariks peab elus õige kursi võtma ning lõpuks ka mingit *actionit* tunda saama. Päris "Love Boat" veel ei saabu, aga tulevikulootust on küll!

Vähk 22. juuni - 22. juuli

Vau, sinu paksu kesta all on tunded lõkkele lõõnud. Jätka samas vaimus, aga piilu vahest ka väljapoole, sest maailmas toimub igasugu huvitavaid asju. Perioodi teine pool möödub ka kenasti. Siiski ei tasu oma töödes ja tegemistes alati kergemat väljapääsu otsida, sest tõde teeb hiljem asjad raskemaks. Nagu öeldakse, on maja ohtlikum siis, kui ta kokku variseb. Uude aastasse peaks romantiliste vidinate, tobeda mehe ja kommikarpide kõrvale kaasa võtma ka parema otsustusvõime.

Lõvi 23. juuli - 22. august

Lõpuks laseb ka kuninglik Lõvi oma koheva laka vabalt lehvima ja võtab puhkusest viimast. Kahjuks või vahest ka rõõmuks hakkavad esile kerkima teisedki loomale omased kombes. Kaebuste hulka võivad kuuluda sagedased mõirged, kollane nahk ja veider isu teiste inimeste järele. Kontrolli ikka oma tegusid, sest vaevalt sind politsei usub, kui neile teatad, et see inimene sind end sööma kutsus. Ole siis ikka tubli ja ära lollusi tee. Naeratus näole!

Neitsi 23. august - 22. september

Meid sa juba oma ingelliku välimusega ei peta. Me teame, et tegelikult sa päris selline ei ole. Ükskõik kui palju sa ka oma metsikut poolt varjata ei üritaks, ronib see vägisi välja. Perioodi keskel ja lõpus hakkab sind sinu eriline veetluse aura maha jätma. Ära siis nukrutse ning otsi seltsilisi omasuguste seast. Õppimist ei tasu kappi visata, muidu on veebruaris rasked ajad ja palju tööd, aga naerata, sest sa oled ilus!

Kaalud 23. september - 22. oktoober

It's all about love, ütleks mõni. Ja seda sellepärast, et just sina oled see õnnelik väljavalitu, kelle armuelu laineid lööb. Naudi seda ja ole tänulik, et ka sinul vahest veab. Jaanuaris ära jäta unarusse *quality time'i* perekonnaga, sest sa tead isegi, et sul pole viimasel ajal üldse vanemate jaoks aega olnud. Peatu korra ja tee neile midagi ilusat! Veebruaris ole ettevaatlikum, sest nii veider kui see ka pole, hakkab just sõbrapäeva ajal sinu eriline armuõnn haihtuma!

Skorpion 23. oktoober - 21. november

Peida kohe oma teravad kombitsad ära! See on käsk, mida tuleb täita! Detsember ei olnud sinu jaoks võibolla see kõige õnnelikum aeg, aga võta ennast nüüd lõplikult kokku. Naudi jõulurõõme ja oma lühikest vaheaega. Pole mõtet enam rohkem tüli norida, pigem otsi viise rahu saavutamiseks. Igatahes mõtle positiivselt, sest sel perioodil hakkavad asjad igati paremini minema. Hoia silmad lahti, sest üks eriline inimene on astumas sinu suunas ja tal on võim keerata sinu elu pahupidi. Ära unusta öelda teistele inimestele "Aitäh!"

EUROOPA NOORTE PARLAMENT

ehk kuidas noorte seas poliitikat tehakse

Kreet Saarma

Novembrikuu viimased päevad, ööd on juba pimedad (PÖFF), taibukamad meist püsivad kindlalt kodu (või kinosali) kaitsvate seinte vahel, kuid ... kamp noori keksleb Raekoja platsil ehtes kuuse ümber. Ligi kaheksakümmend Maarjamaa parimat poega ja tüdrit järgib traditsiooni ehmatada kalleid kaaskodanikke laulujupiga "Hey! Zulu! Attention! Come on!".

Meie kaunisse kodulinna, täpsemalt küll Tallinna Inglise Kolledzhi ruumidesse, tuldi kokku nii Tartust, Pärnust, Raplast kui ka Kohtla-Järvelt. Kõik selleks, et veeta kolm unustamatut päeva, võttes osa Euroopa Noorte Parlamendi (ENP) Eesti rahvussessioonist.

Euroopa Noorte Parlament (ENP) loodi 1987 aastal Fontainebleaus, Prantsusmaal. ENP sessioonid toimuvad kolm korda aastas, kevadeti ja sügiseti uutele delegaatidele, suviti on juba kord osalenute kokkutulek. Samuti toimuvad kohalikud, rahvuslikud sessioonid, kus valitakse delegatsioon rahvusvahelistele sessioonidele. Eesti on ENP liige alates aastast 1995. Sellest ajast on vaid üksikud sessioonid, kus Eestist vähemalt paari delegaati kohal ei ole olnud. Kuus aastat hiljem (2001) moodustasid kunagised delegaadid organisatsiooni Tegusad Eesti Noored (TEN), mis võttis kohalike valiksessioonide korraldamise enda õlule. Nüüdseks on sõpruskonna ühisest mõttest kasvanud aktiivne ning rõõmsameelne noorteorganisatsioon, mille eesmärkideks on apoliitilisel viisil ühiskonnateadlikkuse kasvatamine ja poliitika huvi suurendamine, unustamata seejuures, et noorus on vaid ajutine nähtus, mida tasub täiel rinnal nautida.

Kui oled suhtlemisaldis gümnasist, kes hindab head nalja, väljakutsuvaid mängu veel väljakutsuvamates poosides ja julgeb teistele inglise keeles oma arvamust peale suruda (võibolla mitte

just peale suruda, aga...), siis on ENP Sinu jaoks just õige koht. ENP-s käsitletakse aktuaalseid teemasid, mis meid kõiki ühel või teisel tasandil mõjutavad. Noorte lähenemine on tihtipeale lihtne, harvem ka loogiline, kuid kahtlemata ebatavaline ning ainulaadne. ENP resolutsioonid (st võimalikud lahenduskäigud) saadetakse reeglina ka Euroopa Parlamenti. Väidetavalt olla ühe rahvuskaslaste mõtteväljatuse Euroopa Parlamendis rakendustki leidnud.

Vaatamata sellele, et lõviosa ENP sessioonist moodustab grupitöö ja meeletu vaimne töö, teevad selle ürituse meelde jäävaks hoopis kurikuulsad seltskonnamängud. Sellised klassikud nagu "Coingame" või "Honey, tell me that you love me!" ei puudu ühelgi ENP ürituselt, olenemata kas sessioon toimub Tallinnas, Tartus või Türgis. ENP tõi kõledatesse talvekuu päevadesse, mis on pilgeni täis tavapärasest rassimist ning ringi sebmist killukese päikest. Päikest, millest me oma hallis argielus nii palju puudust tunneme.

Mõned kallid koolikaaslased ja endised delegaadid paotavad suu, avaldamaks arvamust ENP kohta:

☐ Kärri Palts (2002.a. delegaat)

"Hullumeelne. Hullumeelsed. Hullumeelsus. Aga unistusi täideviiv."

☐ Martin Tajur (2002.a. delegaat)

"Unikaalne võimalus noortele elu nautimiseks, nalja viskamiseks, rühmatöö proovimiseks... äärmiselt fun!"

☐ Eric Katskovski (2002.a. delegaat)

"ENP... kuum... No nii lähedat rahvast ei ole ma tükk aega näinud ega kuulnud....tahaks uuesti sinna."

☐ Heili Heitur-Dungay (2001.a. delegaat, 2002.a. ajakirjanik)

"Olen 2 aastat osalenud. Plaanin juba järgmist üritust. Sõltuvust tekitav."

☐ Andres Lindemann (2001.a. delegaat)

"ENP-ga on nagu jõuludegagi - kõik ootavad seda läbi aasta, et sellest siis üheskoos paar päeva rõõmu tunda ja kui seda oleks tihedamini, kaotaks ta oma võlu."